

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

Marts 2011 • Nr. 72

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 22 danske miljø- og udviklingsorganisationer.

92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.

Andrew Kerr /WWF-Canon

Indhold

Uambitiøs energistrategi uden klima	2
Regeringens energiudspil svigter på energibesparelser	2
Lykke må garantere, at satsning på biobrændstof ikke skaber mere sult	3
Regeringens energiudspil overser transporten	4
Der mangler plan for biomasseforsyningen .	5
Europas træressourcer under pres	6
Fattige bønder lider stadig under EU's landbrugspolitik	6

EU Kommissionen fremlægger interessant "Low Carbon Economy 2050 Roadmap" ..	7
Rio+20 topmødet 2012 – ambitioner ønskes	8
Virksomheders sociale ansvar – et fælles europæisk ansvar.....	9
Danmark går i sort – for en grønnere fremtid.....	10
ARRANGEMENTER.....	11

Uambitiøs energistrategi uden klima

Tarjei Haaland, Greenpeace

Regeringen er nu - 6 måneder efter at Klimakommissionen fremlagde sin rapport - endelig kommet med dens udspil i form af "Energistrategi 2050".

Strategien har ingen nye nationale målsætninger. Man fremskriver, hvad man håber, at de foreslåede initiativer vil føre til. Eksempelvis forventer regeringen, at bruttoenergi-forbruget vil være reduceret med 6 % i 2020 i forhold til 2006. Men energibesparelserne burde være 3 gange større.

Kulforbruget fremskrives til at blive godt 1/3 lavere i 2020 uden forslag til ændring af rammebetingelser, som gør det realistisk. DONG's direktør Anders Eldrup har meldt klart ud: "Vi vil meget gerne lave en omstilling til grøn energi, men vi vil kun lave den, hvis vi kan tjene penge på den". Og konkret planlægger han at omstille fra biomasse til kul på Avedøre 2 fra 1. april.

"Strategien har ingen nye nationale målsætninger. Man fremskriver, hvad man håber, at de foreslåede initiativer vil føre til."

Regeringen udelukker ikke at anvende kulraft med CO₂-lagring (CCS), og løber dermed fra dens mange gange fremførte vision om et Danmark uafhængig af fossile brændsler i 2050. Målet bør være et Danmark 100 % baseret på vedvarende energi

inden 2050 – et mål som der er massiv folkelig opbakning bag.

Det er helt uacceptabelt, at der ikke foreligger en baggrundsrapport med dokumentation for strategiens fremskrivninger og tal. Klima- og energiministeriet har meddelt, at en sådan ikke findes, og at man ikke har planer om at lave en.

"Målet bør være et Danmark 100 % baseret på vedvarende energi inden 2050 – et mål som der er massiv folkelig opbakning bag."

I "Energistrategi 2050" skriver man, at "Med regeringens forslag til initiativer er Danmark godt på vej mod at opfylde den danske klimaforpligtelse i perioden 2013-2020,...". Men man angiver ikke, hvilken CO₂-reduktion de foreslåede initiativer forventes at føre til i 2020.

De alt for beskedne initiativer især på transportområdet – og et olieforbrug, der derfor ikke er mindre i 2020 – betyder, at Danmark langt fra når den 20 % reduktion i den ikke-kvoteomfattede sektor i 2020, som vi skal nå med EU's 20 % mål. Og er milevidt fra at kunne nå et højere mål, der bliver følgen, hvis EU hæver reduktionsmålet til 30 %, som regeringen siger, at den støtter.

Regeringens energiudspil svigter på energibesparelser

Af Søren Dyck-Madsen, energi- og klimamedarbejder i Det Økologiske Råd

Overgang til 100 % vedvarende energi i Danmark senest i 2050 kræver, at der gennemføres markant flere energibesparelser, og at der investeres markant mere i vedvarende energi de kommende år. Jo før der tages fat, jo mere positiv bliver økonomien i omstillingen for Danmark.

Det er derfor positivt, at Regeringen i sit nye udspil Energistrategi 2050 fremlægger forslag til at skærpe det danske energisparsmål. Øgningen fra 4 % til 6 % absolut reduktion af bruttoenergiforbruget i 2020 i forhold til 2006 er dog ikke nok. Og det er langt fra EU's frivillige mål for energibe-

sparelser, hvor de 20 % relative besparelser i 2020 kan omregnes til ca. 14 % absolutte besparelser i 2020 i forhold til 2005. Vi har derfor brug for et langt stærkere dansk sparemål omkring de 14 % i 2020. For at nå dette sparemål skal der gode virkemidler til.

”Overgang til 100 % vedvarende energi i Danmark [...] kræver, at der gennemføres markant flere energibesparelser, og at der investeres markant mere i vedvarende energi [...]”

Det er fint at forøge energiselskabernes sparemål, da disse er gode til at få gennemført besparelser især i erhverv og industri, som ellers ikke er meget for at investere i energibesparelser.

For at hente besparelser i eksisterende bygninger, som har størst sparepotentiale og store muligheder for at skabe nye jobs, skal

der imidlertid andre virkemidler til, som f.eks. en tilskudspulje. En sådan tilskudspulje kan udformes, så den i praksis fuldt ud kan finansieres af indtægterne fra de skabte jobs samt en mulig reduktion af sort arbejde. Benyttes denne pulje kan energiselskaberne ikke også bruge de samme reduktioner til at opfylde deres mål.

”Vi har derfor brug for et langt stærkere dansk sparemål omkring de 14 % i 2020. For at nå dette sparemål skal der gode virkemidler til.”

Kravene til nye bygninger er ved at blive strammet, og det ser fornuftigt ud. Men for de eksisterende bygninger mangler vi skrappe krav til komponenter. Vi mangler en hurtigere udfasning af oliefyr end regeringens forslag om 2017, og vi mangler en start på udfasningen af gasfyr til fordel for fjernvarme og varmepumper.

Lykke må garantere, at satsning på biobrændstof ikke skaber mere sult

Af Sanne Stephansen, politikassistent, Mellempolitisk Samvirke

Regeringens længe ventede Energistrategi 2050 lægger på kort sigt op til et øget forbrug af biomasse og biobrændstoffer, som for sidstnævntes vedkommende i dag overvejende laves på fødevarer. Regeringen vælger i strategien fuldt ud at opfylde EU-kravet om 10 procents vedvarende energi i transportsektoren i 2020 med biobrændstof. Det vil i realiteten sige 1. generations biobrændstoffer idet 2. generations biobrændstoffer endnu ikke produceres i stor skala.

”Det kraftigt øgede forbrug af biobrændstoffer på kort sigt, kan få store konsekvenser for verdens mest udsatte [...]”

Regeringen opskalerer dermed brugen af 1. generations biobrændstoffer på kort sigt, uden at der samtidig gives garantier for, at den øgede satsning på biobrændstoffer ikke

vil føre til stigende fødevarerpriser og mere sult verden over.

Det nævnes ganske kort i strategien, at regeringen vil arbejde ”for mere dækkende bæredygtighedskrav” for 1. generations biobrændstoffer i EU samt ”mulighed for prioritering af 2. generations biobrændstoffer”. Om mere dækkende bæredygtighedskriterier betyder, at sociale faktorer såsom fødevarer sikkerhed og adgang til jord skal indføres vides ikke.

Regeringen siger heller ikke noget om behovet for bæredygtighedskriterier for 2. generations biobrændstoffer. Ej heller står der noget om, hvor den biomasse, som både bruges til brændsel og brændstof, skal komme fra. Endelig er den såkaldte forskydningseffekt - hvor produktionen af biobrændstoffer et sted leder til ændret landudnyttelse et andet sted, og som rent

faktisk kan betyde, at biobrændstoffer er skyld i større drivhusgasudledning end fossile brændstoffer - ikke nævnt.

“Derfor må regeringen sikre, at satsningen på biobrændstoffer ikke fører til øget sult.”

Det kraftigt øgede forbrug af biobrændstoffer på kort sigt, kan få store konsekvenser

for verdens mest udsatte, hvis produktionen af biobrændstoffer fortsat er afhængig af fødevarer. En opgørelse fra 2010 fastslår, at 925 mio. mennesker sulter på verdensplan, og FAO har netop konkluderet, at fødevarerpriserne er stigende for syvende måned i træk og var rekordhøj i januar. Derfor må regeringen sikre, at satsningen på biobrændstoffer ikke fører til øget sult.

Regeringens energiudspil overser transporten

Af Søren Dyck-Madsen, energi- og klimamedarbejder i Det Økologiske Råd

Det ser ud til, at regeringen i sit udspil Energistrategi 2050 har opgivet at gøre noget ved transportens energiforbrug. Initiativet overlades stort set til prisstigninger på olie. Og det er slet ikke godt nok. En omstilling af transportsektoren kræver en række virkemidler:

Der skal satses på planlægning af vores byområder, så transport på cykel og med energieffektiv offentlig transport gøres mere attraktiv. Jernbanen i Danmark skal elektrificeres og busdriften skal effektiviseres og have mange flere busbaner for at kunne komme hurtigere frem.

“Det ser ud til, at regeringen i sit udspil Energistrategi 2050 har opgivet at gøre noget ved transportens energiforbrug.”

Transportfradraget skal reduceres og på sigt fjernes, da det appellerer til at bosætte sig længere væk fra arbejdet. Der skal indføres en simpel kørselsafgift – der i nogen grad kan modsvares af reduktion af den grønne ejerafgift. Kørselsafgiften kan gradueres efter bilens CO₂ udledning. På sigt skal dette udbygges til et road pricing system, som også kan håndtere de stigende trængselsproblemer på de danske veje gennem differentierede afgifter.

Der skal anvendes naturgas og biogas til de tunge køretøjer, som ikke umiddelbart kan køre på el.

Indsatsen for at indfase el-biler og plug in hybrid biler skal styrkes. Det vil aftrappe benzin- og dieselforbruget og samtidig styrke fleksibiliteten i det danske el-system, da de tusinder af bil-batterier kan tjene til lagring af vind-strøm.

“Initiativet overlades stort set til prisstigninger på olie. Og det er slet ikke godt nok.”

Regeringen foreslår, at der gives 25 mio. kr. til tilskud til ladestandere i private hjem og på arbejdspladser. Det er en forkert strategi, da de private ladestandere ofte sælges sammen med el-bilen alligevel. I stedet skal der satses på at få opstillet 1000–2000 ladestandere på offentlige steder. Denne opgave skal løftes af el-netselskaberne i Danmark, som herved får ansvaret for at indpasse opladningen af elbiler, så det giver størst mulig fleksibilitet i el-systemet.

Endelig er der behov for at plug in hybrid biler også afgiftslempe. Disse kan oplades og køre 50–60 km på batteriet, inden de bruger benzin. Disse biler kan direkte indgå i den danske bilpark, men er for dyre i øjeblikket på grund af en meget lille produktion.

Der mangler plan for biomasseforsyningen

Af Christina Kaaber-Bühler, klima- og energipolitisk medarbejder, Danmarks Naturfredningsforening

Så kom regeringens energiudspil Energi-strategi 2050 endelig. Men den spændte venten blev honoreret med en vis skuffelse. For trods enighed om, at biomasse skal spille en rolle i fremtidens energiforsyning, så mangler Energi-strategi 2050 svar på, hvordan udnyttelsen kan ske bæredygtigt.

Hvis der satses på international forsyning, kan man være nervøs for, at udnyttelsen af biomasse ikke vil ske på bæredygtig vis. I takt med en stigende efterspørgsel, risikeres det, at der inddrages arealer i biomasseproduktionen, der tidligere var natur eller føde-vareproduktion. Hermed får den direkte eller indirekte arealændring (ILUC) store konsekvenser. Det er derfor afgørende, at der i EU laves standarder, som sikrer en bæredygtig udnyttelse, så problemer med overudnyttelse og degradering af naturen begrænses mest muligt.

I Danmark vil kampen om arealerne også blive en stor udfordring. Den danske natur er allerede hårdt presset af landbruget, og det er afgørende, at der ikke opdyrkes mere jord. Så hvis landbruget skal producere mere bioenergi, må konsekvensen være at skære ned på husdyrproduktionen.

"[...] trods enighed om, at biomasse skal spille en rolle i fremtidens energiforsyning, så mangler Energi-strategi 2050 svar på, hvordan udnyttelsen kan ske bæredygtigt."

Skove indeholder selvsagt store biomasse-ressourcer, og omlægningen til fossilfrie

energikilder vil presse biomasseproduktio-nen op, hvilket har negative konsekvenser for den biologiske mangfoldighed, da bl.a. artssammensætningen i produktionsskove er ensformig. Men træ er en særdeles miljø-venlig og energieffektiv energikilde, derfor er det fornuftigt, hvis der sættes politiske rammer som fremmer en bæredygtig pro-duktion af træ til energiformål.

Produktion af biomasse kan faktisk blive en fordel for natur og miljø. Hvis der etableres helhedsorienterede politiske rammer, kan biomasseproduktionen fremme en mangfol-dig natur. På naturarealer som heder, enge og overdrev, er der behov for pleje og fra-førsel af næringsstoffer. Derfor vil høst af biomasse fra lysåbne naturarealer højne naturkvaliteten og samtidig bidrage til den fossilfrie energiproduktion.

"Hvis der etableres helhedsorienterede politiske rammer, kan biomasseproduk-tionen fremme en mangfoldig natur."

I landbrugsproduktionen kan dyrkningen af flerårige energiafgrøder medvirke til at nedsætte brugen af sprøjtegifte og reducere udvaskning af næringsstoffer. Desuden kan områder med flerårige afgrøder have højere biodiversitet end traditionelle etårige mo-nokulturer. Derfor har biomasseproduktion potentiale til at hjælpe det trængte vandmil-jø og højne biodiversiteten - samtidig med, at det bidrager til en bæredygtig energifor-syning.

Europas træressourcer under pres

Kristian Jørgensen, formand for Nepenthes

Biomasse er en begrænset ressource, men samtidig er det en forudsætning for et fossilfrit samfund. Disse facts er efterhånden veladresseret af både den danske Klimakommission og senest i EU's 2050-roadmap. Tiden er nu kommet til at være konkrete på de reelle potentialer.

Danmark har en relativ høj energiudnyttelse af affald og restprodukter fra landbruget til kraftvarme. En merudnyttelse af disse kræver ny teknologi, infrastruktur og større ombygninger af anlæg, mens træ uden større udfordringer kan fortrænge kul på kraftvarmeværkerne. Træet er altså en nem additionel kilde til de centrale værker i hele Europa og træforbruget ventes at eksplodere, når de nationale vedvarende energimål skal opfyldes.

"[...] træforbruget ventes at eksplodere, når de nationale vedvarende energimål skal opfyldes."

Et af de mere omfattende forsøg på at kvantificere potentialet for træ kommer fra EU-wood i rapporten "Real potential for chan-

ges in growth and use of EU forests". Her understreges det, at der indenfor alle anvendelsesområder forventes et øget forbrug af træ. Selv i et lavt scenarie vil efterspørgslen overgå EU's eget træpotentiale, og det forventes, at vi inden 2020 vil se træ til energiformål overstige mængden til anden anvendelse herunder byggematerialer, papir m.m.

"Det haster således i højeste grad med, at fastsætte en køreplan for bæredygtig brug af biomasse."

I et medium scenarie ser vi, at mængden af træ til energi alene vil stige fra 346 mio. m³ i dag til 752 mio. m³ i 2030. Mængden svarer nogenlunde til den nuværende tilgængelige træressource, hvis der tages forbehold for restriktioner herunder nuværende hensyn til biodiversitet. Sat på spidsen skal der bruges ¼ af EU's tilgængelige produktionsjord, hvis hullet skal dækkes af eksempelvis energiskov. Det haster således i højeste grad med, at fastsætte en køreplan for bæredygtig brug af biomasse.

Fattige bønder lider stadig under EU's landbrugspolitik

Af Nils Brøgger Jakobsen, kampagne- og politikchef i Mellemfolkeligt Samvirke.

"Der er ikke en eneste bonde i et eneste u-land, som lider skade på grund af det (EU's landbrugspolitik, red). Det er altså forfærdeligt vrøvl, og det er gammel snak" - Sådan sagde Lars Hoelgaard fra EU's Generaldirektorat for Landbrug under Folketingets høring om EU's udspil til en ny landbrugspolitik den 23. februar.

Hvis Lars Hoelgaards udtalelser er udtryk for EU-embedsmændenes synspunkter i forhold til EU's landbrugspolitik, må man erkende, at der er meget langt fra Bruxelles til en fattig bonde i Afrika, som forsøger at tage konkurrencen op med danske landmænd, der hver især modtager flere hundrede tusinde kroner i landbrugsstøtte.

EU er verdens største aktør inden for landbrugshandel. EU's landbrugspolitik betyder en eksport af fødevarer, som udkonkurrerer fattige landmænd i udviklingslandene og skævvrider konkurrencevilkårene mellem rige og fattige bønder.

Derfor er det yderst skuffende, at det nye udspil fra EU Kommissionen er fuldstændig blindt over for landbrugspolitikens konsekvenser for udviklingslandene. I stedet fokuserer udspillet på, hvordan EU's landbrugspolitik kan bidrage til at lave fødevarer til resten af verden. En fuldstændig grotesk ambition, da netop EU's landbrugspolitik er en af de strukturelle barrierer, som gør, at den altafgørende landbrugssektor i udviklingslandene aldrig har realiseret sit store potentiale.

"[...] det [er] yderst skuffende, at det nye udspil fra EU Kommissionen er fuldstændig blindt over for landbrugspolitikens konsekvenser for udviklingslandene."

Langt størstedelen af EU's landbrugsstøtte lever formelt op til WTO's krav om at være minimalt handelsforvridende. Praksis er dog

en anden, og selv efter reformen er EU's landbrugspolitik stadig meget handelsforvridende. Landbruget er selv bevidst om dette og gør jævnligt opmærksom på, hvor meget EU's produktion af fødevarer ville falde, hvis støtten blev fjernet.

"Danmark skal [...] stå fast ved ønsket om en gennemgående reform af EU's landbrugspolitik, hvor alle former for støtte, som skader verdens fattige, udfases hurtigst muligt."

Danmark kommer til at spille en afgørende rolle i forhold til den kommende landbrugspolitik, der forventes vedtaget under det danske EU-formandskab i foråret 2012. Og Danmark skal under forhandlingerne stå fast ved ønsket om en gennemgående reform af EU's landbrugspolitik, hvor alle former for støtte, som skader verdens fattige, udfases hurtigst muligt.

Faktum er, at 925 millioner sulter, og at EU's landbrugspolitik bærer en del af ansvaret, til trods for at Lars Hoelgaard fornægter ansvaret.

EU Kommissionen fremlægger interessant "Low Carbon Economy 2050 Roadmap"

Af Søren Dyck-Madsen, energi- og klimamedarbejder i Det Økologiske Råd

Den 8. marts fremlagde EU Kommissionen en køreplan frem mod et EU i 2050 med lavt forbrug af fossile brændsler. Køreplanen konstaterer, at der er meget store økonomiske og politiske fordele for EU ved at gå væk fra brug af fossile brændsler. Især er der et stort potentiale for energibesparelser, som er relativt billige.

EU har i 2050 forpligtet sig til at følge anbefalingerne fra FN's klimapanel om at reducere udslippet af drivhusgasser med 80-95 %. Nyere forskning har vist, at en reduktion

på mindst 90-95 % i de rige lande er nødvendig, hvis vi skal have en fair chance for at holde temperaturstigningen under 2 grader. Kommissionens køreplan tager dog udgangspunkt i, at 80 % reduktion internt i EU i 2050 er tilstrækkeligt. Hvis man dertil lægger anvendelse af fleksible mekanismer med køb af reduktioner udenfor EU, kan EU's reduktioner nærme sig de nødvendige 95 % - dog uden at køreplanen nævner denne mulighed direkte.

Reduktionsmålet på 80 % i 2050 omsættes i udspillet til delmål på 60 % i 2040, 40 % i 2030 og 25 % i 2020. Alle tre som mål for hjemlige reduktioner internt i EU og set i forhold til 1990.

”Køreplanen er trods sine mangler et ambitiøst udspil fra Kommissionen, og støttes derfor også af mange fremsynede virksomheder og energiselskaber [...]”

For 2020 står der dog ikke direkte ”domestic” (hjemlig) foran de 25 % reduktion. Det har fået især den sorte industri til at sige, at EU’s nuværende reduktionskrav på 20 % nu kun skal sættes op til 25 % i stedet for det udmeldte mål på 30 %, hvis tilsvarende mål nås på globalt plan. Intet er mere forkert.

”Men selv 25 % reduktion i 2020 internt i EU er ikke nok.”

EU’s udmeldte mål om mulige 30 % reduktion indeholder massiv anvendelse af ikke-forbrugte udledningsrettigheder og af tvivlsomme reduktioner i u-landene. 30 % målet er derfor svagere end et 25 % internt reduktionsmål, som både vil gavne klimaet, og som i udstrakt grad vil gavne EU’s egen fremtidige økonomi og konkurrenceevne. Men selv 25 % reduktion i 2020 internt i EU er ikke nok.

Køreplanen er trods sine mangler et ambitiøst udspil fra Kommissionen, og støttes derfor også af mange fremsynede virksomheder og energiselskaber, som er klar over, at EU skal frigøre sig fra import af fossile brændsler.

Rio+20 topmødet 2012 – ambitioner ønskes

Af Troels Dam Christensen, koordinator for 92-gruppen

2012 bliver et jubilæumsår for bæredygtig udvikling. 40 år efter Stockholm-mødet, 20 år efter Rio-konferencen og 10 år efter verdenstopmødet i Johannesburg planlægges der i FN-regi et nyt topmøde i juni 2012 i Brasilien – det såkaldte Rio+20 topmøde. En enestående mulighed for skabe fornyet politisk opbakning og aktivitet omkring bæredygtig udvikling.

”Desværre er det så som så med ambitionerne for Rio+20 topmødet ind til videre [...]”

Desværre er det så som så med ambitionerne for Rio+20 topmødet ind til videre – herunder på det FN-forberedelsesmøde, der blev afholdt i New York den 7.-8. marts. Især de rige lande ser ud til at være mest optaget af ikke at få endnu et stort topmøde, hvor de kan blive stillet til ansvar for det, de ikke har levet op til i forbindelse med tidligere globale topmøder. De vil derfor helst kun ”se fremad” herunder fokusere på nogle

få emner som ”grøn økonomi” i stedet for den bredere bæredygtigheds-dagsorden.

Denne tilgang er paradoksalt, når man tænker på den udviklingsudfordring, verden står overfor. En udfordring der generelt kun er blevet større siden topmøderne i 1972, 1992 og 2002.

I vores generation er vi gået fra at være 3 mia. mennesker på kloden, til i dag tæt på 7 - og i 2050 vil vi være over 9 mia. verdensborgere. Mennesker der alle har ret til et bæredygtigt liv, samtidigt med at hensynet til fremtidige generationer og kloden sikres. Det er den største globale udfordring i vores tid.

”Især de rige lande må tage sig sammen og se den globale udfordring i øjnene [...]. Og Danmark har her en helt særlig rolle, da vi har EU-formandskabet op til og under topmødet.”

Og udfordringen er som sagt kun vokset siden de tidligere topmøder. Klimakrisen,

den tiltagende udpining af det biologiske grundlag, vækstøkonomiernes øgede forbrug, de rige landes fortsatte overforbrug og den tiltagende ulighed er alle eksempler på den udfordring, vi ikke længere kan udskyde en løsning på.

Det er derfor nødvendigt at arbejde for et ambitiøst og afgørende Rio+20 topmøde

næste år. Især de rige lande må tage sig sammen og se den globale udfordring i øjnene – og gøre topmødet til det topmøde, der for alvor sætter verden på kurs med en bæredygtig fremtid. Og Danmark har her en helt særlig rolle, da vi har EU-formandskabet op til og under topmødet. Så kridt skoene Danmark – Verden har brug for det!

Virksomheders sociale ansvar – et fælles europæisk ansvar

Af Mette Teilmann Nielsen, assisterende koordinator for 92-gruppen

Europæiske virksomheder influerer folks liv verden over – på godt og ondt. Særligt i udviklingslandene agerer europæiske virksomheder desværre alt for ofte uacceptabelt, idet de i jagten på den størst mulige profit overtræder menneskerettigheder og miljøstandarder. Som følge heraf dannedes European Coalition for Corporate Justice (ECCJ) - en paraplyorganisation der repræsenterer over 250 europæiske civilsamsfundsorganisationer - i 2005 med det formål i fællesskab at kæmpe for højere krav til europæiske virksomheders sociale ansvar.

”Europæiske virksomheder influerer folks liv verden over – på godt og ondt.”

I 2010 lancerede ECCJ kampagnen 'Rights for People, Rules for Business'. 92-gruppen har siden 2009 været involveret i denne kampagne, som har til formål, a) at højne bevidstheden om, at europæiske virksomheder kan og må spille en afgørende rolle i forbindelse med at sikre bæredygtig udvikling i udviklingslandene, b) advokere for at europæiske virksomheder overholder internationale sociale, miljømæssige og menneskerettighedsstandarder, c) mobilisere støtte til en ændring af EU's lovgivning vedrørende CSR.

ECCJ kæmper for, at følgende bliver en del af EU's lovsæt:

Europæiske virksomheder skal kunne stilles juridisk til ansvar for de skader, de pådrager

mennesker og/eller miljø ikke kun i men også udenfor EU.

Europæiske virksomheder skal offentliggøre information vedrørende deres påvirkning på mennesker og miljø, og regelmæssigt rapportere om deres indsats for at være en socialt ansvarlig virksomhed.

Også ikke-EU borgere, som måtte være ofre for europæiske virksomheders handlinger, skal have mulighed for at få deres sag prøvet i EU.

EU Kommission arbejder pt. på et nyt Kommuniké vedrørende CSR, og senest i 2012 skal EU Kommissionen og Europaparlamentet vedtage en ændring af *Brussels I*, som blandt andet fastsætter ofrers rettigheder.

”European Coalition for Corporate Justice (ECCJ) [...] kæmper for højere krav til europæiske virksomheders sociale ansvar.”

Der er således aktuelt to åbninger for at påvirke EU-lovgivningen og styrke de juridiske krav til europæiske virksomheders sociale ansvar. Som følge heraf arrangerer ECCJ en række debatmøder og holder møder med politikere og erhvervsfolk i en række europæiske lande, indsamler erklæringer til fordel for 'Rights for People, Rules for Business' kampagnens krav fra politikere fra de nationale parlamenter, medlemmer af Europaparlamentet og virk-

somheder, der er forgangsvirksomheder inden for CSR.

Du kan også støtte kampen for, at europæiske virksomheder kan stilles juridisk til ansvar, hvis de overtræder menneskerettig-

hederne eller skader miljøet. Gå ind på www.rightsforpeople.org, hvor du kan læse mere om kampagnen og skrive under på, at du støtter ovenstående tre krav.

Danmark går i sort – for en grønnere fremtid

Line Rønne, WWF Verdensnaturfonden

Om mindre end to uger mørklægger verdens største klimabegivenhed Danmark og resten af kloden. Earth Hour, for fjerde gang i Danmark, opfordrer os alle til at slukke lyset i timen 20.30-21.30 den 26. marts som et symbolsk signal med et klart budskab til verdens ledere: Klimaforandringerne kræver politisk handling - nu!

Der er stadig brug for opbakning fra myndigheder, erhvervsliv og borgerne, der nu har mulighed for at støtte op om klimakampen på en let og overkommelig måde – for jo flere, der bakker op om kampagnen, jo stærkere bliver det signal, vi sender.

”Med Earth Hour kan danskere - store som små - kræve politisk handling, så vi alle kan gå en lysere fremtid i møde, når den mørke time er forbi.”

Men når det er sagt, kan vi bryste os med, at vi er kommet rigtigt langt. En tredjedel af landets kommuner bakker allerede op om eventen ligesom et stort antal virksomheder, heriblandt mange sværvægtede fra det danske erhvervsliv som fx Arla, Carlsberg, Danisco, Danske Bank og mange flere. På det internationale plan har det aldrig været større: Sidste år blev lyset slukket i over 4000 byer fordelt over 128 lande, da kampagnen nåede ud til en milliard mennesker kloden rundt.

”I Danmark har vi en særlig forpligtelse til at tage udfordringen seriøst. [...] vi har brug for fire jordkloder, hvis verdens befolkning skal have samme levestandard som danskerne.”

Og tilmeldingerne strømmer stadig ind, for Earth Hour er en oplagt mulighed for at løfte klimafanen, signalere social ansvarlighed og lægge pres på politikerne. Og der er brug for det!

I Danmark har vi en særlig forpligtelse til at tage udfordringen seriøst. For som WWF Verdensnaturfonden dokumenterer i den seneste udgave af *Living Planet Report*, har vi brug for fire jordkloder, hvis verdens befolkning skal have samme levestandard som danskerne. Dermed overhaler vi lande som USA og Kina, som ofte bliver fremhævet som store klimasyndere.

Danmark har endnu en førerposition på grøn teknologi og innovation, men vi risikerer at sakke bagud. Det er nemlig ikke kun godt for klimaet og naturen, men også økonomisk fornuftigt at satse på bæredygtige løsninger. Det har flere lande fået øjnene op for, og konkurrencen skærpes.

Med Earth Hour kan danskere - store som små - kræve politisk handling, så vi alle kan gå en lysere fremtid i møde, når den mørke time er forbi.

ARRANGEMENTER

Lørdag d. 26. marts
Kl. 20.30-21.30
Københavns Rådhusplads m.fl.

Earth Hour 2011

Verdens største klimakampagne mørklægger Danmark og resten af verden, når millioner af mennesker slukker lyset i en time med det klare budskab: Klimaforandringerne kræver politisk handling – nu!

WWF Verdensnaturfonden og Codan fejrer den mørke time på Københavns Rådhusplads, hvor der vil være gratis koncert med Nabiha og Thomas Holm, og taler fra bl.a. WWF generalsekretær Gitte Seeberg.

Samtidigt vil der afholdes Earth Hour events i hele landet under den mørke time. Læs mere og se en oversigt over alle events på www.wwf.dk/earthhour, eller find os på Facebook under www.facebook.com/earthhourdk.

Mandag d. 28. marts
kl. 14.30-16.00
Sted annonceres snarest

Det Grønne Topmøde

Imens vi venter på startskuddet til den egentlige valgkamp, tager WWF forskud på de mange vælgermøder, der snart vil skyde op over Danmark.

Kom og deltag i Det Grønne Topmøde. Her sætter vi en af tidens største udfordringer til debat - nemlig klima- og energiudfordringen. WWF inviterer derfor alle interesserede til at komme med til mødet efter først-til-mølle princippet.

Paneldeltagerne er:

Lykke Friis, Klima- og energiminister (V)

Margrethe Vestager, Formand og energiordfører (R)

Anne Grete Holmsgaard, Klima- og energiordfører (SF)

Mette Gjerskov, Klima- og energiordfører (S)

Tilmelding og yderligere information:

www.wwf.dk/dk/Menu/Det+gør+WWF/Det+Grønne+Topmøde

2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR. Mange mennesker har på denne måde udvekslet erfaringer, fundet jobs, skabt netværk, m.v.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne: greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen: 2239 0103

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på:

www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen og Mette Teilmann Nielsen, 92-gruppen, og Anne Liv Eberlein, WWF Verdensnaturfonden.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk

Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en mail til:

92-gruppens_nyhedsbrev@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark

Nørrebrogade 68 B

2200 København N

T 35 24 50 90

E 92grp@92grp.dk